

Jummala armo läbbi seisma usso ja püh-hitsusse tee peál, ja surri rahhus ja rómus Kristusse Jeesuse, omma Issanda, selle surma-ärrawoitja sees.

Armas luggeja! — Ehk sul wahhest ei olle piibli ramatut! Siis kotsu, et sa sedda ennesele nouad. Mõtle, kui sa nuhtlusse määrt süüd olled teinud ja sa olled jo farristusse alla moistetud: kui armas se sulle olleks, kui sulle korraga ööidakse: keik antakse sulle andeks, minne rahhoga. Wata, nenda on Jummala kässud ja so ennese süddame tunnistus, kes so wastro tunnistavad, et sa pattune olled ja nuhtlust olled är-rateninud, — ja nüüd ei wöi ükski mu sulle armo anda, kui se Jummal, kedda sa olled vihastanud omma pattudega — ja need armoandmisfe sannumid on temma fannas (piiblis). Eks sa siis ei peaks ennesele se-sugust kollist marrandust noudma.

Woi sul ehk on piibli ramat, — agga sa ei otsi egga wöötta seált seest, mis so rahhule tarvis lähhäb. Oh wend ehk ödde! miks sa

külla otsas tahhad nálgas árra surra? Miks sa tahhad árralöppeda pimmedusses? — Ja ommeti on sul ramat käes, mis sind woi targaks tehha õnnistusseks usso läbbi, mis Kristusse Jeesuse sees on. (2 Tim. 3, 15.) Woi sa ehk loed kül Jummala sanna? Aga mis sa seált olled öppinud? Kas se on sulle üttelnud, et sa willets partune olled, ja et sa suggugi ennese wäest Jummala armo ei joua árrotendida? Kas sa olled seált leidnud, et Jesus Kristus se ainus ja õige Õnnisteggia sind woi ärropeästa se läbbi, et temma fa sinno eest on surnud ristisambas, ja et sa omma iggawesse ello lotust üksnes temma peale woid panna?

Arra já lootma se peale, kui sa ehk kirikus käid, ehk üksi ehk teistega posrud, ehk nuttad — need asjad isseenenesest ei woi sind aidata, waid sa pead pattude andeksand-mist sama üksnes Jummala ainosündinud poja Jeesuse Kristusse nimme läbbi ja nimme sees. (Ap. Tegg. 13, 38.) Ja kui temma armastus sind aiaob temma käsku-